

Grabbing guns, pacifisme, terrorisme, idealisme, realisme en Gandhi

Terwijl Israël het Midden-Oosten opschoont van terroristische bewegingen voor die de rest van de wereld nemen en in Gaza Hamas uit zijn hol rookt, komt de wereld steeds meer in de greep van de pro-Palestijnse hysterie. Hamas' oorlogspropaganda draait via de media op volle toeren. Loopt het uit op oorlog wanneer mensen elkaar straks te lijf gaan? Is de geest nog in de fles te krijgen? Gaat Nederland ten onder? In de komende twee maanden in aanloop naar de verkiezingen zullen ieders politieke kaarten open op tafel komen te liggen. Woensdag 29 oktober zal misschien een historische dag worden voor onze parlementaire democratie. Gaat het onomkeerbaar linksaf met de grenzen open onder leiding van Timmermans of rechtsaf met de grenzen dicht met Wilders? De polarisatie heeft huisgehouden. Is er nog een politiek midden? Heeft iemand ergens nog de regie, behalve God Zelf? Waar sta je zelf? Het is tijd om je standpunt te bepalen en te gaan stemmen. Geloof je dat de Kerk nog steeds het geweten van de samenleving is? Heb je het Joodse volk in je hart? Stem dan in hun richting. Het is tijd om onze geliefde Joden in bescherming te nemen, hen uit hun sokken te zegenen. Daarmee haal je de zegen van Abraham over jezelf (Gen.12:1-3).

Terrorisme: de nieuwe oorlog

Waar kanonnen grommen, daar raken de gewone burgers van het land getraumatiseerd. Oorlog is verschrikkelijk. Oorlog is in de internationale wetgeving de laatste optie nadat alle andere middelen, diplomatie, hebben gefaald om kwaad te voorkomen.

Maar de manier van oorlog voeren is vandaag veranderd. Waar Napoleon zijn oorlogen uitvocht op grasvelden, zijn terrorisme en jihadisme de nieuwe vorm van oorlog onder burgers. Terroristen zijn eropuit angst te zaaien onder de bevolking en doen dat het liefste overal waar mensen wonen die niks met de oorlog te maken willen hebben: in de straten, in gebouwen, op scholen, tijdens festivals en feesten. Terroristen willen de gewone samenleving destabiliseren door die te terroriseren. Het slagveld is onder ons gekomen. Waar oorlog voorheen gevoerd werd met schepen over land en vliegtuigen in de lucht, wordt oorlog nu gevoerd met zelfmoordaanslagen tussen mensen. Een jihadist blaast zichzelf vandaag op in een koffieshop. Hij maakt zichzelf martelaar met het hem voorgehouden vooruitzicht op 72 maagden per dag in het paradijs. Voor zo'n jihadist is te hopen dat er wel een goede exegese van de regels van jihad is gedaan: Wie weet krijgt hij niet elke dag 72 maagden maar een maagd van 72?

Pacifisme

De problemen doen mij denken aan hoe wij, toen ik evangelische theologie studeerde, onder

leiding van Dr. Phil G. drie maanden lang nadachten over Oorlog, Vrede en Vredestichten, het probleem van het kwaad en grabbing the gun, het probleem van geweld. Mag een christen deelnemen aan een oorlog van de seculiere Staat? Kunnen wij als burgers van een hemels Koninkrijk naar de wapens grijpen om het kwaad te helpen bedwingen en een beter-nu te scheppen (Fil.3:21, Col.1:13)? Of moet je je als burger van een ander, hemels, Koninkrijk, wachtend op het hemelse Vaderland, afzijdig houden? Is het wachten op “pie in the sky bye and bye” of nu al “stake on the plate while I wait!” (Dr. Tom Marinello)? De Staat hanteert het zwaard als dienaar van God en “toornende wreekster voor hem, die kwaad bedrijft” (Rom 13:4). Maar wij christenen zijn niet van de Staat. Wij zijn van de betere wereld die komt, niet van hier (Joh.17:11, 15-16).

Toch, hoe vredelievend wij ook zijn, wedergeboren uit de Vredevorst, is pacifisme het antwoord op ongebreideld kwaad? Is het bijbels? Moet je misschien toch naar de wapens grijpen om met een kleiner kwaad een groter kwaad te voorkomen (Jes.9:5-6, Matt.5:9)? Misschien kun je helpen als hospik? Of als aalmoezenier naar evangelische snit? Pffff, een oorlog is wellicht gerechtvaardigd maar in uitvoering nooit rechtvaardig. Er is altijd ellende. Wie naar het zwaard grijpen, zullen door het zwaard omkomen, zei Jezus (Matt.26:52).

Kerkvader Augustinus en Celsus

Het komende Koninkrijk wordt niet met menselijke middelen gevestigd, zeker niet met wapengekletter en geweld (Joh.18:39, Opb.19:11-Opb.22, Zach.4:6). Maar wat te doen in de tussentijd voor het naar beneden komt? Kerkvader Augustinus boog zich er ook over rond 400 AD, vanwege Celsus' brief aan hem. Celsus, een filosoof, betichtte christenen van hypocrisie: “Jullie genieten wel de veiligheid van het Romeinse Rijk maar willen er niet aan bijdragen”. Augustinus schreef daarop zijn beroemde “Stad Gods”, waarin hij stelde dat hoewel christenen burgers zijn van de “civitas divina”, “de hemelse Stad”, zij ook nog steeds burgers zijn van de “civitas terrestria”, de aardse. Je betaalt hier immers ook nog belasting (Matt.22:17). Hij adviseerde christenen aan het militaire apparaat deel te nemen maar niet aan keizerverering.

Pacifisme en geweld

Op basis van hetzelfde Boek kwamen wij allemaal tot andere conclusies. Niemand heeft een finaal, bijbels sluitend antwoord. Ik begon dat vak als een pacifist vanwege Gandhi, die in zijn dagen de Engelsen met geweldloosheid uit India wist te krijgen. Maar mijn idealisme en pacifisme verdwenen abrupt in de papiervernietiger van realisme toen ik las dat Gandhi “de Joden in WW2 het perverse advies gaf om massaal zelfmoord te plegen in plaats van terug te vechten tegen de nazi-tirannie” (Between Pacifism and Jihad, J. Daryl Charles, p.103). “Dat schiet niet op”, dacht ik. “Jezelf omleggen is geen goddelijk antwoord op het kwaad dat jou bedreigt. Dan keert het kwaad zich tegen jezelf. Dat kan nooit van God zijn.”

Ik zou de ‘paper’ die ik schreef en de presentatie die ik hield, nu zó beginnen: ‘Ik ben een pacifist in mijn hart maar geloof dat soms een oorlog gerechtvaardigd en nodig is vanwege het kwaad in de praktijk’.

Augustinus zei erover: “Oorlog en verovering zijn een droevige noodzakelijkheid in de ogen van mensen van principe, toch zou het nog ongelukkiger zijn als kwaaddoeners rechtvaardige mensen zouden overheersen”. Inderdaad, je moet er toch niet aan denken dat Hamas hier in Nederland komt doen wat zij in de kibboetziem op 7 oktober hebben gedaan? Wanneer alle andere middelen hebben gefaald, waaronder diplomatie, is een oorlog gerechtvaardigd om het kwaad te bestraffen voor het nog meer kwaad aanricht”.

Diplomatie

Kunnen wij niet beter het gesprek aangaan? vraag je je misschien af. Ja, dat is altijd beter. Maar de weg van de diplomatie leidt je misschien nergens. En niks doen is net zo kwaad als het kwaad zelf. “Je kunt niet onderhandelen over vrede wanneer iemand komt om je om te brengen” (Golda Meïr). “Je kunt niet met een tijger afspraken maken over vrede wanneer je met je hoofd in zijn bek zit!” (Sir Winston Churchill) “Wanneer de Arabieren hun wapens neerleggen hebben wij vrede. Wanneer wij dat doen bestaan wij niet meer” (Golda Meïr). “To do nothing in the face of evil is in itself evil” (Diettrich Bonhoeffer).

De realiteit-nu haalt misschien onze pacifistische idealen-nu in.

Pffff, wat is de wereld lastig.

Slot

Toch heeft mijn idealisme een wederopstanding meegemaakt vanwege heerlijke bijbelse vooruitzichten. De Schrift laat er geen gras over groeien dat wij op weg zijn van realiteiten-nu naar goddelijke idealen-straks. De haat zal verdwijnen. Alle oorlog zal stoppen. Alle disharmonie maakt plaats voor vrede. Micha voorzegde het: “Zij zullen hun zwaarden omsmeden tot ploegscharen en elkaar de oorlog niet meer leren” (Micha 4:3). God is bezig Zijn realiteit te bewerken. Jesaja voorzegde dat ook: “Het lam zal liggen met de wolf”, zonder die tot ontbijt te dienen, en een zuigeling zal zijn hand in het hol van een adder steken en niet gebeten worden. En de berin zal niet meer van de koe denken: “Daar ligt mijn avondmaaltijd!”. Zij zullen samen weiden en een kleine jongen zal ze hoeden. (Jes.11:6-9). De harmonie zal hersteld worden. De vijandschap zal verdwijnen. Het Koninkrijk komt wanneer Yeshua straks op de Olijfberg stapt en de Hem toegezegde Troon van David in Jeruzalem neemt (Zach.14:4, 2Sam.7:16, Luc.1:32-33, Jes.9:5-6, Opb.20). Hij zal alle generaties bij elkaar brengen (Mal.4:2).

Daarom adviseert de Schrift: Vul je hart nooit met haat en bitterheid maar met vrede door de Heilige Geest. Wij zijn mensen van een andere Dimensie en verwachten het Koninkrijk van de Enige.

Shalom chevariem.